

No fa riure

Entre la pila de lectures d'estiu hi ha hagut un recull de relats signats amb pseudònim: Bandi, que en coreà significa 'lluerna'. Duu per títol 'L'acusació'. I a fe que ho és

NÚRIA
CADENES

Entenguem-nos: jo també segueixo @norcoreano a Twitter, un compte fals en castellà de l'autoproclamat "Líder Suprem de la Corea bona, la del nord": punyent, bèstia, divertit, refotudament bo.

Fins ara, de fet, i ho confesso, era el més a prop que havia estat de la realitat d'aquell tros de món. De vegades, al *Telenotícies*, hi sortien imatges del dictador rodanxó, aquell espècimen amb pinta de criatura consentida, el porquet pervertit que assisteix al darrer i ridícul llançament de míssils amb aplaudiments, i me'l mirava com si fos un personatge de manga. O una escenificació per a la següent piulada enginyosa.

Ara ja no puc.

No puc.

Ja no em fa riure.

Gens.

Entre la pila de lectures d'estiu, una barrija-barreja que ha inclòs *Frankenstein* i la Cua de Palla, Plutarc i Joan Fuster, hi ha hagut un recull de relats signats amb pseudònim: Bandi, que en coreà significa *lluerna*. Gràcies a la traducció d'Hèctor Bofill i Hye Young Yu, i a l'edició de Periscopi, aquest llibre colpidor i trist i lluminós alhora és al nostre abast en català. Duu per títol *L'acusació*. I a fe que ho és. Una dolorosa, vívida, humaníssima acusació.

Hi ha una persona a Corea del Nord que arrisca la seva vida per fer literatura. En un món reglamentat, estratificat i controlat fins al paroxisme, escriu contes que no pot llegir ningú. I ho fa "tot vivint com un autòmat". Amb la consciència crua que allò que pot fer un escriptor és, precisament, escriure: "He escrit aquestes històries/ no encoratjat pel talent/ sinó per la pura indignació/ no amb tinta i ploma/ sinó amb els ossos xops de sang i de llàgrimes."

I és això.

"Durant aquest període de dol en homenatge al nostre Gran Líder Kim Il-sung, Hong Kyong-hun, obrer en una de les fàbriques que integren la federació d'empreses, ha estat vist passejant agafat de la mà de Kim Suk-i, una noia que treballa amb ell, mentre collien flors a la muntanya de Bekryon..." I aquest fragment, que podria ser l'inici d'un conte d'amor, fa posar els pèls de punta perquè, dins del relat de Bandi, és l'informe dels agents de la policia secreta. I tothom s'ho pren molt seriosament. Molt. Perquè les conseqüències també són serioses. Molt. Conse-

qüències de què? D'agafar-se la mà. Durant el dol. Imperdonable.

La vida quotidiana en un món que sembla inventat, un malson, un d'aquells relats de Pedrolo, de Kafka, amb regles absurdes de compliment obligat, amb càstigs cruels que passen de pares a fills, amb fam i mort i aflicció, es converteix en literatura i gairebé ens fa creure que és un producte de la imaginació, una metàfora. Però resulta que no: estan ben explicades, amb delicadesa i tremp literari, però aquestes petites històries d'amor i de misèria puen directament de la realitat, d'una realitat que no mirem o que estafem en caricatura. Com si rere el porcellet assassí no hi hagués les seves víctimes, tantes víctimes.

Arribats a aquest punt, no provaré cap suggeriment més o menys subtil o més o menys agut o més o menys res: llegiu *L'acusació*, si us plau. És tot el que volia dir, avui.

I si mai, des del cansament o la postmodernitat o el mestretitisme circumstancial o estratigràfic, se'ns acut de repetir que la literatura no serveix per a res, que és simple (simple!) divertiment, un artificio que et permet alimentar la insaciable vanitat, ci-sellar un posat de geni incomprès o aconseguir fama (fama!) i reconeixement, pensem, si us plau, en aquesta petita *lluerna* que hi ha a l'altra punta del món, en la seva necessitat incontestable de fer literatura, en els riscos que s'han assumit per treure els relats d'aquella capsula hermètica i plena de gent a dins.

Obre el llibre un poema que s'acaba així:

"Les meves històries/ són àrides com el desert/ rudes com una prada salvatge/ ferides com un invàlid/ tostones com eines de pedra.// Lector,/ et prego que llegeixis els meus mots!"

Espectora